

— प्रति *in Empfang nehmen*: प्रति न ईं मूर्भीणि व्युत्तु RV. 7, 1, 18. 2, 36, 4. वेत्यर्घ्यः प्रति कृत्यानि वीतिपे 8, 90, 10. प्रति तान्देवशो विहिं je für die einzelnen Götter 3, 21, 5.

2. वी (= 1. वी) adj. in 2. अ०, देव०, पद०. m. = गमन EKĀSHARAK. im ÇKDn.

3. वी, वेति, conj. वपति; वेस्; imper. वीहि, विहि; partic. वीत; = अञ्ज in einigen Bildungen P. 2, 4, 56. fg. Vor. 8, 59. 1) antreiben, in Gang setzen; erregen, erwecken Nīa. 10, 1. वेति सूर्यम् RV. 4, 38, 9. व्युत्तु ब्रह्माणि पुरुषाक वासम् mögen den Muth wecken 7, 19, 6. व्योतो विप्राय मतिम् VS. 9, 4. वेति स्तोतव्यं अयम् 8, 61, 5. 4, 17. विहि कोत्रा अवीताः 4, 48, 1. भुवा वरुणो यदाय वेषि 10, 8, 5. 4, 141, 6. यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे कृत्वम् 2, 24, 15. — 2) fördern —, führen zu (mit 2. acc.): वीहि स्वस्तिं सुतिति दिवो नृन् RV. 6, 2, 11. (नू) वेषि राय 4, 8.

— अय etwa abtreiben in einer Worterklärung: येनया विहो ऽप-वोयते Nīa. 6, 12.

— अयि antreiben: अयिपुषाभिवाता (गौ) ÇAT. Br. 4, 5, 8, 11.

— अयि antreiben, hertreiben: अयि यद्गी इन्द्र विव्रता वेः RV. 1, 63, 2. अयि तु नः स वपति गव्यमयम् 8, 21, 10. — Vgl. 2. अवी.

— उद्, partic. उद्दीति hinausgetrieben, weggejagt AV. 12, 5, 18.

— प्र antreiben; erregen, begeistern: प्र विहि मनायतः RV. 2, 26, 2. एवा देवा इन्द्रा विद्ये नृन् प्र च्योत्नेन 10, 49, 1. — Vgl. 2. प्रवयण fg., प्र-वायक, प्रवेतर und प्रवेय.

4. वी (= 3. वी) adj. in 1. अ० (nicht erregt, nicht begeistert), अयवी अय्या (s. Nachträge), तक्, पर्ण.

5. वी stellt wir auf Grund von RV. 10, 33, 2 auf in der Bed. (ängstlich) mit den Flügeln schlagen; hierher vielleicht वि, वयस् Vogel. intens. flattern: वेन वैवीयते मतिः wie ein Vogel flattert d. h. bebt oder sagt mein Herz RV. 10, 33, 2.

— अय intens. trepidare: पुरास्य संवत्सरादृक् अयवीरन् ehe ein Jahr vergeht soll man in seinem Hause versagen TS. 3, 2, 9, 5. — Vgl. वेवी.

6. वी s. व्या.

7. वी (= 6. वी, व्या) adj. in किरण्य०.

8. वी f. zu 1. वि Vogel COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 3, 33.

9. वी = 2. वि in वीकाश, तंस, नारु, बर्ह, मार्ग, रुध् und वध. वीक Unādis. 3, 47. m. Wind; Vogel Uééval. = मनस् Unādiv. im SAKSHIPTAS. nach ÇKDn.

वीकाश (von काष् mit वि) m. P. 6, 3, 123. 1) das in's-Licht-Treten, Hellwerden; = प्रकाश AK. 3, 4, 28, 217. = स्फुट HALĪ. 3, 51. — 2) Verborgtheit u. s. w.; = रकुम् AK. HALĪ. — Vgl. 1. वीकाश.

वीक्षण (von ईन् mit वि) n. 1) das Schauen KAUC. 65. यश्चतुराचैरपि निपुणतमो वीक्षणादिक्रियासु Verz. d. Oxf. H. 143, b, No. 295. das Anschauen, Anblicken: जवां रविवीक्षणम् VARĀH. BṚH. S. 28, 8. वीक्षणं राजासीनाम् — नाचचार सः RĪĀ-TAR. 3, 155. यन्मुखवीक्षणैकविधुर Ku- sum. 42, 7. अन्योन्यं कृतवीक्षणौ sich gegenseitig anblickend MBh. 2, 905. Betrachtung, Durchmusterung: रघ्यालिवीक्षणनिवेशितलेलदृष्टि Spr. (II) 2497. unter den 18 संस्काराः कुण्डानाम् Verz. d. Oxf. H. 105, a, 33. Blick: अर्धकटाक्षवीक्षणः Spr. 3319. सम्प्रेषायाङ्गवीक्षणः PANĒAR. 4, 6, 6. BṚH. P. 6, 18, 27. 8, 9, 18. मुदित० adj. 6, 14, 57. कटाक्षवीक्षणा adj. f. VI. Theil.

VARĀH. BṚH. S. 12, 9. — 2) in der Astrol. aspectus planetarum VARĀH. BṚH. 2, 13. 3, 5. 4, 11. 19, 4. 9.

वीक्षणीय (wie eben) adj. anzuschauen, anzublicken, zu betrachten: वरचरनयनेर्मण्डलम् Spr. 1314. सुता नारु हया वीक्षणीया KATHĀS. 105, 60. worauf man seine Aufmerksamkeit zu richten hat Verz. d. Oxf. H. 223, b, No. 544, Çl. 2.

वीक्षा (wie eben) f. gaṇa कृत्वादि zu P. 4, 4, 62. das Anschauen, An- blicken: सीताशयवीक्षार्थं सर्व एव समागताः R. 7, 96, 8. Untersuchung: न स्वपेक्ष तथा गर्ते विना वीक्षा कथं च न Verz. d. Oxf. H. 268, a, 40. सू- ह्मदद्या वीक्षा चक्रे PANĒAR. 62, 12. Einsicht, Erkenntnis (= ज्ञान Comm.) BṚH. P. 11, 18, 27. वीक्षापत्र vor Staunen hinsehend, überrascht, er- staunt H. 433. HĀ. 152. — Vgl. वेत्त.

वीक्षित (wie eben) nom. ag. Beschauer: तदी० BṚH. P. 7, 13, 18.

वीक्षितव्य (wie eben) adj. zu schauen, zu sehen: (हया) पृष्ठतो वीक्षि- तव्यं (impers.) च मुकुर्वलितकंधरम् KATHĀS. 39, 138.

वीक्ष्य (wie eben) 1) adj. dass. H. an. 2, 382. MED. j. 55. — 2) m. a) Tänzer. — b) Pferd MED. — 3) n. Verwunderung, Staunen H. c. 88. H. an. MED.

वीक्षा f. das Gehen d. i. eine best. Bewegung H. 1500. HALĪ. 4, 41.

— Vgl. वीङ्ग.

वीङ्ग n. N. eines Sāman PANĒAR. Br. 14, 6, 9. LĪTJ. 3, 4, 13. fg. Ind. St. 3, 237, b. 212, a (unter औदल). गृत्समदस्य (वसिष्ठस्य) वीङ्गम् 215, a. 233, b.

वीङ्गा (von ईङ्ग mit वि) f. 1) eine best. Bewegung H. an. 2, 25. des Pferdes ÇANDAR. im ÇKDn. Tans H. an. — 2) = संधि ÇANDAR. im ÇKDn. — 3) Carpopogon pruriens Roxb. H. an. — Vgl. वीक्षा.

वीच = 2. वीचि in अम्बु०.

1. वीचि f. Trug, Verführung: कडुं ब्रव आरुनो वीच्या नृन् RV. 10, 10, 6. — Vgl. व्याज्ञ.

2. वीचि Unādis. 4, 72. f. Siddh. K. 247, b, 1 v. u. m. f. AK. MED. 1) Welle, Woge AK. 1, 2, 2, 5. TRIK. 3, 3, 79. H. 1075. MED. K. 10. °मा- लाकुलस्य सागरस्य R. 5, 74, 35. नदीवीचिषु MECH. 102. 29. सरसि RAGH. 1, 43. 12, 100. पवनोद्वातवीचिविधमभङ्गुर Spr. 2036. का वा वी- चिषु प्रत्ययः 2256: VARĀH. BṚH. S. 27, 1. LĀ. (III) 88, 8. PRAB. 97, 19. RĪĀ-TAR. 4, 149. 541. रोमाञ्च० KĀURAP. 44. वीची HALĪ. 3, 31. H. an. 2, 60 (वीची gedr.). HĀ. 205. समुद्रवीचीव Spr. 3180. VARĀH. BṚH. S. 56, 4. सर्वः शब्दे नभोवृत्तिः श्रोत्रोत्पन्नस्तु, गृह्यते। वीचीतरंगन्यायेन तदुत्प- त्तिस्तु कीर्तिता ॥ BHĀSHĀPAR. 164. Am Ende eines adj. comp.: पवनो- द्रुतवीचीना सागरेण R. 5, 9, 14. RAGH. 6, 56. सरितः स्फुरद्भिरगुरुमाव- स्खलद्दीचयः Spr. 1619. KATHĀS. 39, 144. °वीचिक 43, 136. — 2) eine best. Hölle: नरके °संज्ञके R. 7, 59, 3, 50. wohl °वीचि० zu lesen. — 3) = मुख TRIK. H. an. MED. — 4) = अक्काश H. an. MED. — 5) = स्व- त्प TRIK. = अत्प H. an. — 6) = अलि H. an. — 7) = किरण ĠA- TĀDh. im ÇKDn. — Vgl. अ०, मक्ता०.

वीचिमालिन् m. das Meer H. 1073.

वीचीकाक m. ein best. Vogel MĀRK. P. 13, 22.

वीज्, वीजते (गति) Dhātup. 6, 25. act. वीजति (med. s. u. परि) befä- cheln: (तम्) वीजति बालव्यजनेः HARIV. 13092. वीजन्मातु anuehend